

Az esélyegyenlőségről

Az esélyegyenlőség meglehetősen új fogalom, amely jelentős szemléletváltást tükröz. Korábban rokkantaknak nevezték a fogyatékos embereket és elsősorban egészségügyi kérdésként kezelték a sorsukat; pusztán társadalombiztosítási aspektusból, különféle pénzübeli támogatások, ellátások formájában foglalkoztak velük. De már viszonylag korán, a hetvenes évek végén megfogalmazódott az igény, hogy a vakokat, mozgássérülteket elsősorban az önálló, saját élet éléséhez kell hozzásegíteni; pozitív diszkriminációra épp azért van szükség, mert a fogyatékkal élők általában nem betegek, hanem hátrányos helyzetbe került emberek, akik bizonyos dolgokban - például a munkaerőpiacra való bejutás tekintetében – segítségre szorulnak.

Az esélyegyenlőség mindannyiunk számára fontos érték! Segít elérni azt a célunkat, hogy mindenkinek esélye legyen a munkavállalásra, a karrierre, a jó minőségű szolgáltatásokra – függetlenül attól, hogy nő vagy férfi, egészséges vagy fogyatékossgal él, milyen a származása vagy az anyagi helyzete.

A diszkrimináció tilalma azonban önmagában nem oldja meg a problémákat, azaz nem szünteti meg a létező egyenlőtlenségeket. Pontosan ezért van szükség esélyegyenlőségi politikára, amelynek fontos eleme a Strukturális Alapok tekintetében megfogalmazott horizontális elvárás. Az egyenlő bánásmóddal szemben az esélyegyenlőségi politika azt kívánja meg a tagállamoktól – és a Strukturális Alapok pályázóitól –, hogy a diszkrimináció tilalmának betartásán túl erőfeszítéseket tegyenek a nők, a romák, valamint a fogyatékossgal élők esélyegyenlőségének javítása érdekében.

Az esélyegyenlőség biztosítása előnyökkel jár a gazdasági vállalkozások, civil szervezetek számára egyaránt. Egy gazdasági vállalkozás, vagy nem profitorientált szervezet számára hosszú távon előnyt, értéket jelent az, ha munkavállalói a legkülönbözőbb társadalmi csoportokból kerülnek ki. Ráadásul változóban van a szolgáltatások fogyasztóinak magatartása. Egyre többen veszik tekintetbe azt is, hogy az általuk választott terméket, szolgáltatást kik, milyen körülmények között, hogyan állították elő. Nem szívesen vesznek igénybe olyan szolgáltatást vagy terméket, amelyről tudják, hogy a környezet károsításával, az emberi-munkavállalói jogok figyelmen kívül hagyásával állították elő. Ráadásul az érintett csoportok a társadalom jelentős részét képviselik, így jelentős piacot is jelentenek, amelyet ma még sokkal könnyebb elérni tudatos stratégiával. A Nemzeti Fejlesztési Tervnek az is célja, hogy a szolgáltatók megértsék: az ő érdekük is a ma még hátrányokkal küzdő, széles társadalmi csoportok igényeinek felmérése és számukra szolgáltatások biztosítása.

